شخصی از پیشینیان تان - پس از اینکه فوت کرد - مورد محاسبه قرار گرفت و هیچ کار نیکی در کارنامه ی وی نبود، جز آنکه فردی ثروتمند بود و با مردم - به نیکی - معاشرت می کرد و به غلامانش دستور می داد از افراد تنگدست درگذرند. الله - عز وجل - فرمود: ما به این کار - یعنی گذشت - از او سزاوارتریم؛ پس از او درگذرید.

از ابی مسعود بدری رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «حُوسِبَ رَجُلٌ مِمَّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، فَلَمْ يُوجَدْ لَهُ مِنَ الخَيْرِ شَيْءٌ، إِلاَّ أَنَّهُ كَانَ يُخَالِطُ النَّاسَ وَكَانَ مُوسِراً، وَكَانَ يَأمُرُ غِلْمَانَهُ أَنْ يَتَجَاوَزُوا عَن الْمُعْسِرِ، قَالَ اللهُ - عز وجل -: نَحْنُ أَحَقُّ بذلِكَ مِنْهُ؛ تَجَاوَزُوا عَنْهُ»: «شخصی از پیشینیان تان - پس از اینکه فوت کرد - مورد محاسبه قرار گرفت و هیچ کار نیکی در کارنامه ی وی نبود، جز آنکه فردی ثروتمند بود و با مردم - به نیکی - معاشرت می کرد و به غلامانش دستور می داد از افراد تنگدست درگذرند. الله - عز وجل - فرمود: ما به این کار - یعنی گذشت - از او سزاوارتریم؛ پس از او درگذرید».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

«حُوسِبَ رَجُلٌ» یعنی الله متعال او را در مورد اعمالش مورد محاسبه قرار داد. «مِمَّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ» یعنی از امت های پیش از شما؛ «فَلَمْ يُوجَدْ لَهُ مِنَ الخَيْرِ شَيْءٌ»: عمل صالحی که انسان را به الله متعال نزدیک کند نداشت. «إِلاَّ أَنَّهُ كَانَ يُخَالِطُ النَّاسَ وَكَانَ مُوسِراً»: با اینکه فردی ثروتمند بود، با مردم معامله می کرد و به آنها قرض می داد. «وَكَانَ يَأمُرُ غِلْمَانَهُ أَنْ يَتَجَاوَزُوا عَن الْمُعْسِرِ»: به غلامانش دستور می داد به هنگام وصول بدهی از مردم، با فقرا و تنگ دستان بدهکار سختگیری نکنند؛ کسانی که قدرت پرداخت بدهی خود را ندارند؛ و تا توانایی پرداخت بدهی به آنها فرصت بدهند یا اینکه بدهی آنها را نادیده بگیرند. «قَالَ اللهُ - عز وجل -: نَحْنُ أَحَقُّ بذلِكَ مِنْهُ؛ تَجَاوَزُوا عَنْهُ» یعنی الله متعال جهت جبران نیکیِ وی به مردم و خوش رفتاری با آنان و آسانگیری در مورد ایشان، او را بخشید.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3707